

Zuzana Pospíšilová
Ilustrovala Cecilie Černochová

O broučcích

 GRADA®

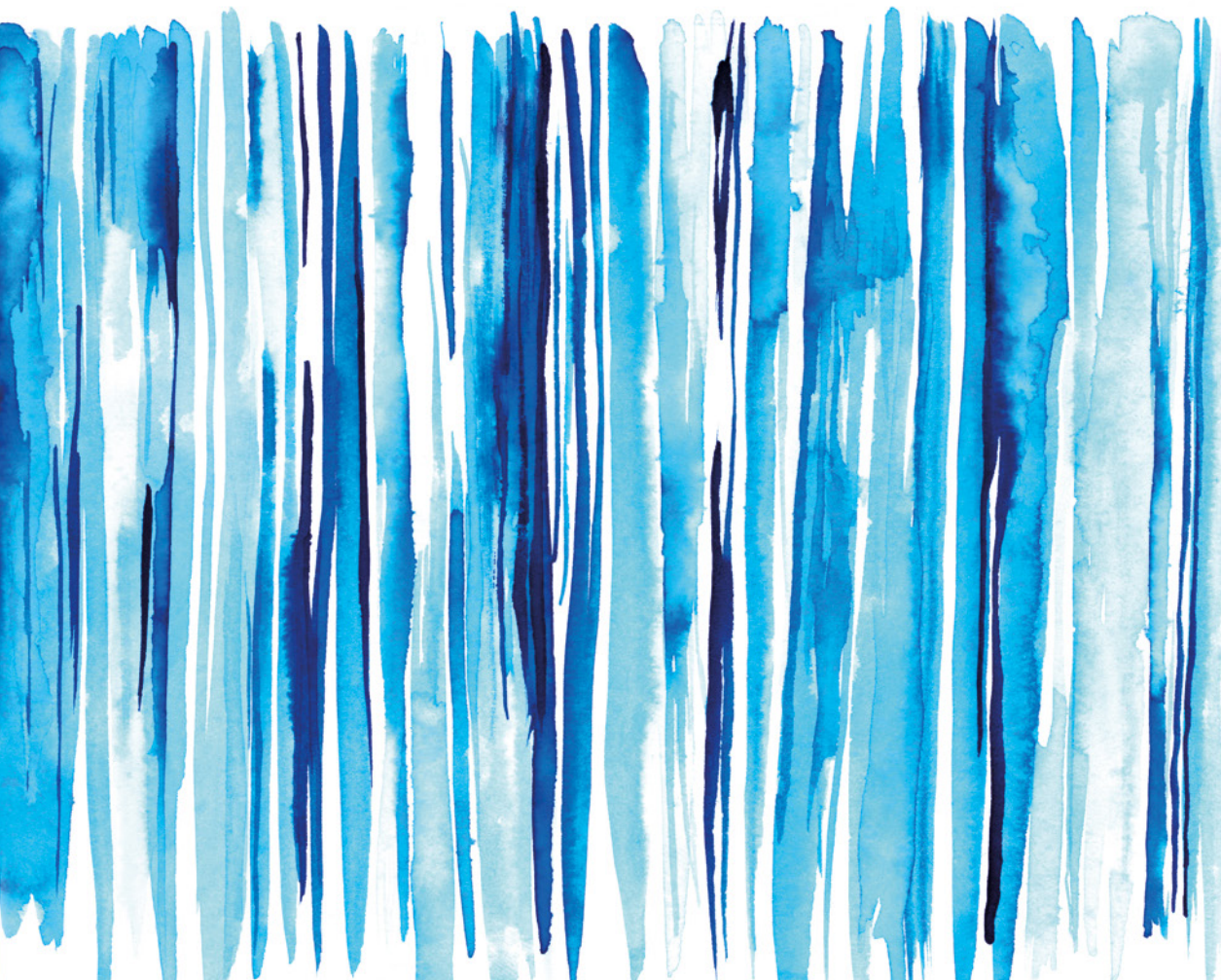

Zuzana Pospíšilová
Ilustrovala Cecílie Černochová

O broučcích

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Mgr. Zuzana Pospíšilová

O broučcích

TIRÁŽ TIŠTĚNÉ PUBLIKACE:

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5156. publikaci

Ilustrace Mgr. Cecílie Černochová (www.cilia.wz.cz)
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 80
Vydání 1., 2013

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2013
Cover Illustration © Cecílie Černochová

ISBN 978-80-247-4605-0

ELEKTRONICKÉ PUBLIKACE:

ISBN 978-80-247-8494-6 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-8495-3 (ve formátu EPUB)

Obsah

Adámek a obrázková knížka	7
Jak Alan s Alešem uspořádali závod	10
Bohouš a Břěta u doktora	13
Jak Cyril s Cecilem vysvobodili sluníčko	16
Jak brouček Daniel usmířil Davida s Dominikem	19
Dušan mezi hvězdami	22
Jak chtěl Eda uvěznit plamínek	25
Jak brouček Filip díky lesnímu skřítkovi nakonec usnul	29
Jak byl Honza na koncertě	33
Ivánek ve snu zimním králem	35
Jak se Jiřík málem zabydlel	38
Jonáš a papírový drak	41
Jak se Kájovi splnilo přání	43
Jak Tesařík zachránil broučka Lukáška	46
Zlobidýlko Martínek	49
Jak Matouš pozoroval západ slunce	51
Matýskův hrad z písku	54
Rytíř Míša	57
Ondráškův klobouk	60
Jak brouček Péta svačil se studánkovou vílou	63
Radimovo koupaliště	65
Standa a močálová strašidla	68
Víta, Viktor, Vašek, Vojta, Vlastík, Vláda, Vráta a beruška	72

Adámek a obrázková knížka

Když na louce číst si chtěly,
děti knížku zapomněly.
Brouček Adam na ni koukal,
vesele si něco broukal.

Chtěl podniknout procházku
do těch krásných obrázků.
Nejdřív zašel Adámek
cestou rovnou na zámek.

„Zámek by se mohl hodit!“
Chce princeznu vysvobodit,
ale král se jen smál.

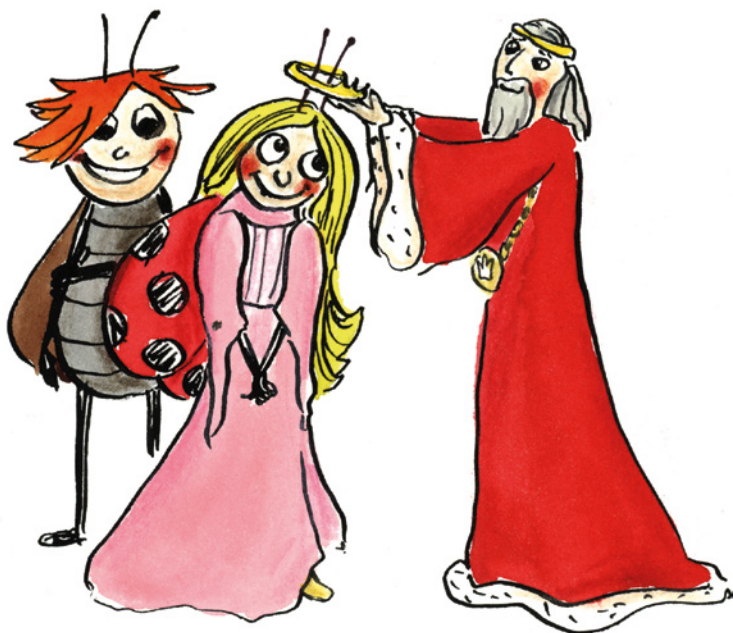

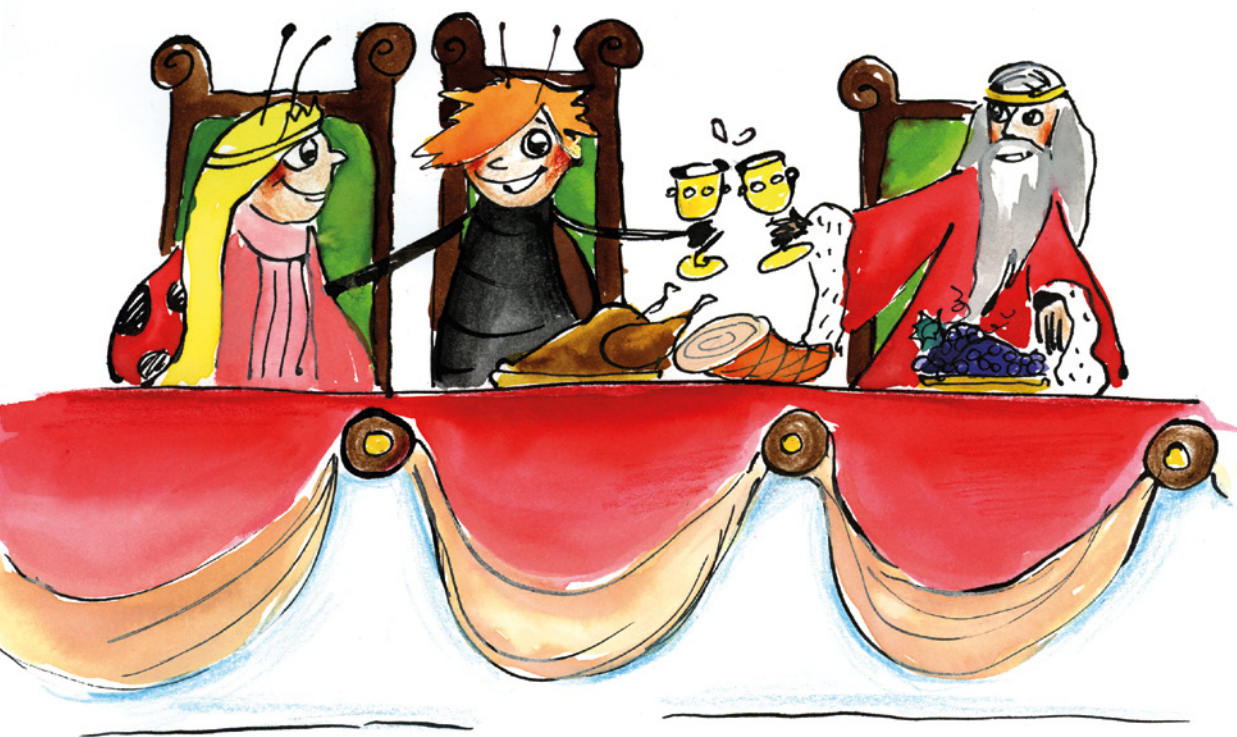
Zavrtěl se na trůnu,
z hlavy sundal korunu.

„Chybí mi to potěšení,
princezna tu ale není!
Tomu, kdo ji přivede,
moc dobře se povede!
Jsem už sice hodně starý,
mám však velmi vzácné dary.“

Brouček dostal hnedle nápad,
z knížky ven se začal drápat.
„Vždyť by mohla beruška
být králova dceruška!“

Přivedl ji tedy králi.
Při té slávě cvrčci hráli,
pan král s chutí z trůnu vstal,
uspořádal velký bál.

Jedli, pili, hodovali,
smáli se a tancovali.
Král pak podal Adámkovi
svůj plášť téměř jako nový.

„Není to plášť ledajaký!
Ten, kdo věří na zázraky,
tomu plní všechna přání
od večera do svítání.“

Adámek se zaradoval,
za vzácný dar poděkoval
a pak rychle utíkal,
nejspíš o pár stránek dál!

Jak Alan s Alešem uspořádali závod

Viděl Alan Aleše,
jak si sedí na střeše.
Za komínem sedí sám
a přitom je zadumán.

„Na co myslíš, Alešku?“
„Chci si sednout na blešku,
pak ve skoku vysokém
závodit chci s koníkem.“

„Tak to bude závod skvělý!
Připravím ho na neděli.
Když spravíme staré hřiště,
může tam být doskočiště.“

Alan křikl na Aleše:
„Půjdeme to říci bleše!“
Blecha v dobré náladě
trénuje hned v zahradě.

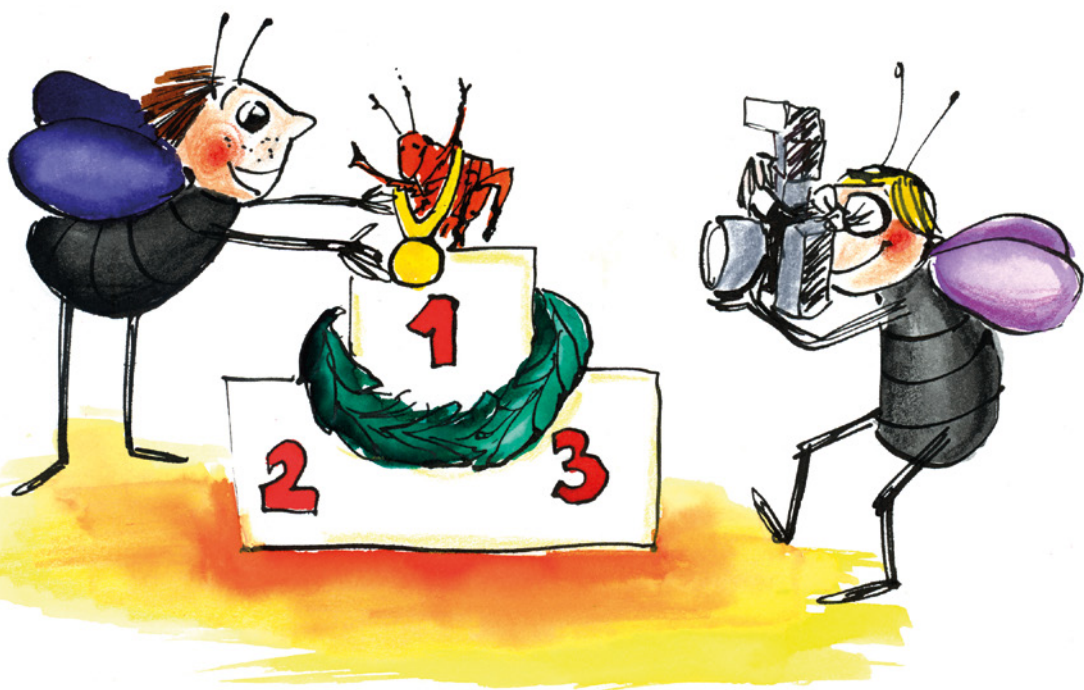
Broučkům řekla: „Souhlasím!
Sousedkám to rozhlásím,
aby se šly podívat.
Soupeři chci lekci dát!“

Potom zašli za koníkem,
jestli chce být závodníkem.
Koník výzvě neodolá,
těší se, že blechu zdolá.

V neděli už každý spěchá.
Luční koník, ba i blecha
k závodu jsou připraveni.
Může začít představení.

Dobrý odraz, hop a skok,
koník skočil přes potok.
Aleš blechu osedlal
a vyskočil výš i dál.

Obecenstvo tleská, jásá,
že to byla vážně krása.
Samým štěstím blecha pláče,
od té doby stále skáče.

Bohouš a Břét'a u doktora

Pod voňavou starou lípou
dva broučkové dříví štípou.
Chystají se na zimu,
štípou dříví z modřínu.

Při práci si zpívají,
třísky do řad rovnají.
Při posledním polínku
píchlo Břétu v kolínku.

Bohouš volá: „Žádný strach!
Vyloupnu teď z lusku hrách.
Sedneš si jak do kočáru,
odtáhnu tě, vždyť mám páru!“

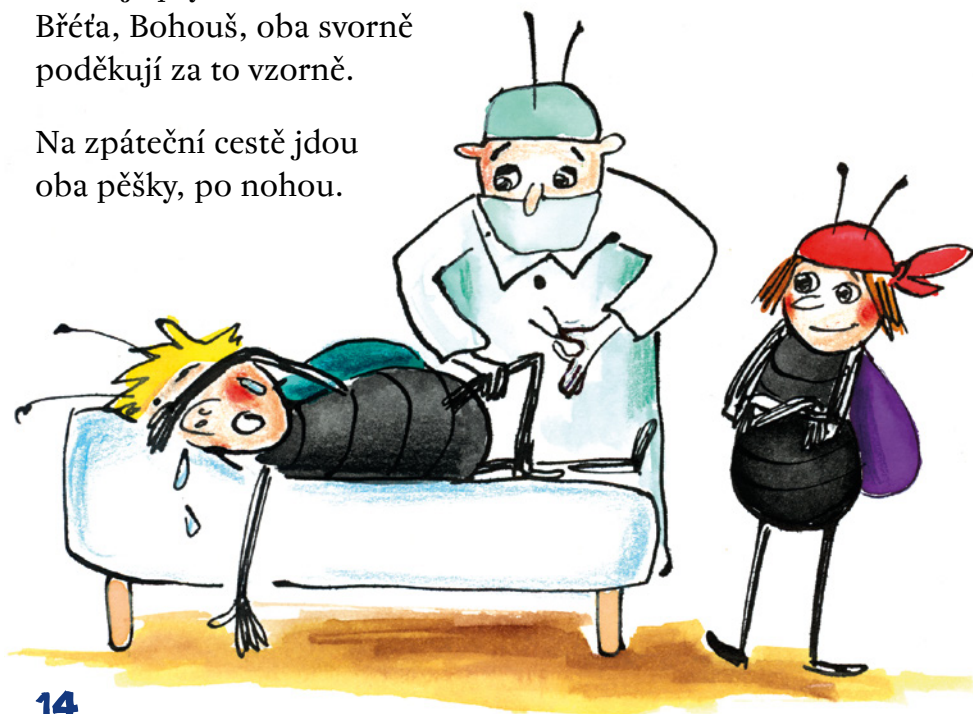

Jak o závod s Břétou běží,
popadá dech jenom stěží,
rychle chvátá k doktorovi,
čeká, co jim na to poví.

Doktor Břétu prohlíží,
hledá zdroj těch obtíží.
Když se ale kouknul zblízka,
ihned křičí: „Je to tříška!“

Pak si zašel pro pinzetu,
tříška je pryč v cukuletu.
Břéta, Bohouš, oba svorně
poděkují za to vzorně.

Na zpáteční cestě jdou
oba pěšky, po nohou.

Pískají si zvesela
cestou kolem kostela,
když vtom Bohouš k zemi padá,
pod nohama malá kláda.

Dříve si jí všimnout měl,
bohužel ji neviděl.
Skučí, pláče, naříká!
Břeťa za ním utíká.

Naloží ho na své krovky,
uběhne s ním metrů stovky,
než dorazí k doktorovi.
Po prohlídce hned jim poví:
„Za pár týdnů budeš fit,
do té doby nechodit!“

Nožička to byla pravá,
doktor na ni sádra dává.
Bohouše ta sádra tíží,
nechodí a jen se plíží.

Doma se pak broučci smáli,
na dnešní den vzpomínali.

Jak Cyril s Cecilem vysvobodili sluníčko

Jednou Cyril s Cecilem
vyšli si ven omylem.
Ve snu se jim totiž zdálo,
že už venku pučí jaro.

„Proč nás všechno studí, zebe?
Proč je tolik šedé nebe?
Proč tu žádné kytičky
nezpívají písničky?
Řekni mi to, jestli víš.
Kde má slunce svoji skrýš?“
ptá se Cyril, kroutí hlavou.

„Nebe nemá barvu zdravou!
Myslím, že mu slunce schází.
Teď je v nebi plno sazí.“

Cecil, když se zamyslel,
okamžitě vymyslel:
„Půjdem spolu slunce hledat,
ať ho potom můžem předat
do nebe, kam správně patří.“

Hledají ho oba bratři,
slunce ale nikde není.
„To je tedy nadělení.
Kdo vyhladí v nebi stíny?
Kdo zažene zbytky zimy?“

Náhle ovšem u rybníka
úpěnlivě někdo vzlyká.
Slunce jako skleněné
pod ledem je vězněné.

Honem velký kámen vzali,
na hladinu hned ho svalí,
až se ozve zapraskání.
Slunce nemá chvíli stání,
hned se žene dírou ven,
chce udělat slunný den.